

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordininariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Decisio LXXVII. De vi & effectu enunciativarum & confessionis emanatæ
ab Abbe in præjudicium sui Monasterii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

scriptum, quem sequitur Rota coram Bichio decis. 49. num. 5. unde tunc est ejusmodi confessionibus exemptorum vim & fidem tollere ex eo, quod in materia præjudiciali Prælatus, Rector aut Capitulum Ecclesiæ sue vel Monasterio nocere non potest confitendo, ut pluribus decisionibus firmavitius supra post quæst. 3. pare. 1. & plen. 143. num. 2. Angel. cons. 245. num. 8. Rota decis. 334. num. 2. Et decis. 480. numer. 4. par. 1. recent. cuius conclusionis declarationes habentur apud Addent. ad Gregor. decis. 375. num. 11. & in puncto plenariae exemptionis fuit quandoque decistum, non posuisse Abbatem stante lite super situatione sui Monasterii, confitendo agnoscere ille judicium esse in diocesi Episcopi situatum, ut apparet ex sequenti decisione.

DECISIO LXXVII.

De vi & effectu enunciatiivarum & confessionis emanatae ab Abbe in præjudicium sui Monasterii.

ILLUSTRISS. GERAPHINO.

Lucen. seu nullius Jurisdictionis.

Est inter impres-
fas Seraphini de-
ciso 1278.

Luna 4. Maii 1598.

SUMMARIUM.

- 1 Episcopus habet intentionem fundatam in loco existente intra terminos sua diocesis respectu jurisdictionis, pro qua venit manutignendus; declaratamen. et num. 5.
- 2 Enunciative non probant, quando principaliter agitur de veritate enun-
- 3 ciati.
- 4 Abbas non potest prejudicare Monasterio.
Abbas habens jurisdictionem quasi Episcopalem, perinde habetur, ac si esset extra diocesim Episcopi in omnibus, Et per omnia.

Xx

Fuit

Fuit dubitatum, an Domino Episcopo Lucensi sit dandum mandatum de munendo ad verlus Abbatem & Monasterium de Samos in casibus, quae jure ex dispositione sacri Concilii Tridentini competunt Episcopis in territorio, qui habent suas Ecclesias, & loca in territorio, & intra fines diocesis Episcopi, veluti in convocatione Synodi, & visitatione Ecclesiastarum parochialium, etiam Rectorum secularium, nec non eorum correctione in concernentibus cuicunq[ue] marum, nec non in institutione, & substitutione eorundem, & concessione literarum dimissorialium, ordinumque minorum collatione. Et in his omnibus praeceptis Episcopus se esse manuteneendum, ex quo Abbatia & Monasterium de Samos solum in suo territorio, & diocesi, & ex pluribus Confessionibus probatis affinitatem Ideo que se habere juris communis assidentiam, c. Venerabilis &c. Xenodochi de lign. domib. & in Concil. Trid. cap. 2. sess. 24. contrarium tamen fuit pro maiori parte conclusum, & principua ratio fuit; quia adhuc pender indecisus fuit super eo, an territorium, de quo agitur, sit intra fines diocesis Lucensis: ideoque fundamentum probat pro parte Episcopi, esse adhuc incertum, & dubium, neque probari removatur esse in diocesi Episcopi per enunciativas allegatas, tum quia emanatum plebare carum a procuratoribus, & fuerunt per principales revocate; tum etiam, quae enunciatives non probant, quando principaliter agitur de veritate enunciatis, Paragm. 94. num. 19. lib. 1. Pat. decisi. 381. num. 3. lib. 1. Neque obstat, quod adhuc etiam quodam enunciatio, que emanavit ab Abbatore, quia ipse non potuit praedicare & monasterio, Vitalis in Clem. 1. num. 5. num. 57. de offic. Vicar. & ex hac decisi coram digno, Blanchetius in una Salmantina Vicaria; Neque obstat, quod Abbas sit Archiconus in Ecclesia Lucensi, quia etiam S. D. N. tunc Kote Auditore, comitissimo Cardinale Mantica fuit rejecta haec pretensio, cum ista dignitas fuerit nullas quidam honoratus acquisitus longe post existentiam Monasterii, & Abbatis dignitatis de Samos; quod etiam confirmari videtur ex concordia inita cum Episcopo Ovetente, in qua Episcopus facit Abbatem scripturam libertas, & concedit licentiam adeundi quemcumque Episcopum voluerit pro Pontificibus, que si rupta est antiquissima de tempore Aldephoni Regis Hispaniarum, cum Imperatorem nominant anno 1150. neque etiam obstat, quod Abbas in Ruobrunuerit sententias super exemptione, que videntur presupponere, quod ipsi etiam dicentes, quia tunc facile poterunt errare Procuratores existimantes Abbatem in diocesi, ex eo quod Abbas erat intitulatus Archidiaconus in Ecclesia Lucensi, & tunc solum de exemptione agebatur, non autem an esset, vel non esset in diocesi, quae admodum hodie de hac re penderet controversia, & etiam verba sententia possint recipere interpretationem, ut denotent libertatem a superioritate Episcopi, cum fuerit datum mandatum de manutendo Abbatem de exercendo jurisdictionem, & de utilando privative ad Episcopum, facit etiam quod Abbas haber quasi Episcopalem

Jurisdictionem, quæ facit, ut ejus territoriam perinde habeatur, ac si esset extra dicere ceterum Episcopum in omnibus, & per omnia, si est vera opinio Franc in o. 2. § 34. num. 10. de confit. in 6. ultra quod etiam ad hanc privilegia Eugenii 3. concessa Congregatione Cassinensi, quæ postea fuerunt communicata Congregationi Vallisoleti. ut resolutum in una Burgensis sancti Joannis, coram R. P. D. meo Oratio 20. Decembri 1596. quibus sic statibus, cum decisio hujus articuli pendeat à negotio principali, veritate hujus articuli videatur, juxta decisionem Anconitanam bon. mem. D. Ordinarii Moderni, de auctent. part. 3. c. 2. 4. q. 19. num. 4. & sicut dictum coram R. P. D. Corduba, in causa Syracusana Abbatis iusus 1. Decemb. 1597. Nec obstat assistentia iuri communis quia operatur, quando nihil adest in contrarium: verum hic multa turbant intentionem Episcopi, & bene facit decisio in Urbinateni jurisdictione, coram R. P. D. meo Gipso, &c ita conclusum.

Ad Quæst. 32. Additio.

Exemptus litigans coram ordinario an jurare possit secundam suam intentio-
nem, & non illius cuijuratur? hoc loco ipsius est dicendi Campus de men-
talibus restrictionibus & ampliologicis locutionibus, quas Moderni Theo-
logiae moralis scriptores tanto studio tueri & defendere laborarunt; alii quidem ex
julta causâ, eadem licitas esse assertentes ut Navarr. in cap. humane aures 22. quest. 5.
in 2. qu. num. 12. & in manuali cap. 12. numer. 14. Gregorius de Valent. Tom. 3. disput. 5.
quest. 13. puncto 2. Azor. insti. moral. Tomo 1. lib. 11. cap. 4. quest. 5. & aliis apud Sanchez
lib. 3. in decal. cap. 6. num. 15. alii etiam sine causa, eis non omnino licitas, tamen ne-
culpam veniale excedere dicentes. Bonac. tract. de legib. disp. 4. quest. 1. punct.
12. num. 3. Filium. in quest. moral. Tom. 2. tract. 25. cap. 11. numer. 33. Diana resol. moral.
par. 2. Tract. 1. Miscellan. resol. 25. Contraria lentiencia mentales restrictiones omni-
no rejiciens est D. Augustini lib. de mendacio cap. 3. Hieron. in epist. ad Ephes. cap. 4. Ibs-
dori in 2. lib. sentent. cap. 31. relat. in cap. quacunque arti. 22. quest. 5. Magistrin 3. sentent.
disp. 38. in 4. dub. S. Thom. 2. 2. qu. 110. art. 3. in corp. & post alios Cajetani in 2. 2. quest. 89.
ar. 7. ad 4. vers. ad hoc dicuntur, & vide plenissime Fagnan. in c. Falsidic. an. 79. de crim. falsi,
& hec posterior velut sana doctrina ab Ecclesia approbata. Prior rejecta & explo-
fuit, ut patet ex propositione 26. nuper à S. D. N. Innocentio XI. damnata, quæ sic
habet: si quis solus, vel corā alius, sive interrogatus, sive propria spōte, sive recreationis causa,